

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. v právní věci žalobce: Y.F., nar. ■■■, bytem ■■■, zastoupeného JUDr. Matoušem Jírou, advokátem se sídlem 28. října 1001/3, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2015, č. j. OAM-203/ZA-ZA04-K08-2015,**

t a k t o:

- I. **Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2015, č. j. OAM-203/ZA-ZA04-K08-2015, s e o d m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 17. 8. 2015 se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a ani § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

Vzhledem k tomu, že žaloba neobsahovala žádný žalobní bod, soud žalobce prostřednictvím jeho právního zástupce usnesením ze dne 18. 8. 2015, č. j. 58 Az 3/2015 – 15, vyzval k doplnění žaloby a upozornil ho, že tak lze učinit pouze v zákonné lhůtě pro podání žaloby stanovené v § 32 odst. 1 zákona o azylu. Usnesení bylo zástupci žalobce doručeno dne 19. 8. 2015 do datové schránky.

Zástupce žalobce na usnesení soudu reagoval podáním ze dne 3. 9. 2015, ve kterém požadoval prodloužení lhůty k doplnění žalobních bodů a označení důkazů s odůvodněním, že právnímu zástupci žalobce bude umožněno nahlédnout do spisového materiálu žalobce vedeného k žádosti o udělení mezinárodní ochrany teprve dne 7. 9. 2015.

Z protokolu o předání napadeného rozhodnutí, který si soud vyžádal od žalované, bylo zjištěno, že žalobce si napadené rozhodnutí osobně převzal dne 13. 8. 2015.

Dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Takovým zvláštním zákonem je i zákonem o azylu, který v § 32 odst. 1 stanoví, že žalobu proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí (v dané věci tudíž nejpozději dne 28. 8. 2015).

Dle § 71 odst. 2 věty druhé s. ř. s. může žalobce rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Dle § 72 odst. 4 s. ř. s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

V projednávaném případě podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu, která neobsahovala řádný žalobní bod. Obsahovým vymezením žalobních bodů se opakovaně zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu a již v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58 (publikováno pod č. 835/1996 Sb. NSS) uvedl, že *§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní skutková tvrzení a právní argumentaci, přičemž výrazem „konkrétní“ je myšleno ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované. Ke skutkovým tvrzením blíže vysvětlil, že nemohou být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, nýbrž musí se jednat o zcela jasně individualizovaný, a tedy od jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelný popis.* K těmto závěrům se přihlásil i v dalším rozsudku ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78 (publikováno pod č. 2162/2011 Sb. NSS), kdy konstatoval, že *smyslem uvedení žalobních bodů [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným – nicméně srozumitelným a jednoznačným – vymezením skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věci zabývat.* Tyto požadavky žaloba nesplňuje, neboť obsahuje pouze obecné odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Na usnesení zdejšího soudu, kterým byl žalobce vyzván k doplnění žaloby v zákonné lhůtě pro podání žaloby dle § 32 odst. 1 zákona o azylu, žalobce reagoval až po uplynutí této lhůty žádostí o její prodloužení. Takový postup však není možný, zákonnou lhůtu pro podání žaloby nelze prolomit lhůtou soudcovskou (obdobně rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 6. 2015, č. j. 62 Az 2/2015-25).

Vzhledem k tomu, že přes výzvu soudu nebyla žaloba doplněna tak, aby mohlo být v řízení pokračováno, soud žalobu podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 10. září 2015

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.,
samosoudkyně